

Bir Su Damlası

– *SİLGİSİZce* · 11 Ekim 2022

ellerim ne kadar dolu bilmiyorum
sımsıkı tuttuğum avuçlarımda neler gizli
parmaklarımı araladığımda
uçup gider mi kelebekler
ya yazmayı unuttuğum kelimeler
hapis olmuş parmak-lıklarım da,
belki de müebbet yemişler.
Gün ışığı sızıyor,artık karanlık avuçlarım
Bir saka kuşu sızıyor içeriye kanadı kırık
Öylece uyuyor o ve yarası
Kimse görmesin diye ellerim ceplerim de
Gizliyorum.....
Avuçlarım terliyor,ıslak ve tuzlu
Yoksa avucumda ki son umdun okyanus suyumu
Yavaşça aralıyorum bir kuytu da ,parmaklarımı
Serçesi,ortası,yüzüğü,baş kaldıran işaret parmağı
gecenin ayazında bir umut parçası gibi
Bir su damlası yere düşüp dağılıyorkayboluyor kaldırım taşlarının arasında.....
Silgisizce 2022 ekim 11